

عنوان مقاله:

نقش سرمایه و منابع انسانی در برنامه ریزی شهرها

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران ، معماری و شهر سازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

الهه نام آور - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر توسعه به عنوان یکی از بنیان های اثبات، در برنامه ریزی همه کشورها قرار دارد و مانند فراگردی جامع با ابعاد اقتصادی-اجتماعی، مستلزم تغییرات اساسی در ساخت اجتماعی و به عنوان راهبرد و مدلی متعالی مطرح می شود، شهرها را می توان در ایده آل ترین حالت محیطی برای ارائه توانایی های بالقوه انسانی و عرصه فرصت ها به مردم دانست. اما تحقق حالت مذکور نیازمند ارائه خدمات مناسب، متنوع و پایدار است. تمرکز جمعیت در شهرها به ویژه شهرهای بزرگ و کلانشهرها و رشد شتابان شهرنشینی به سبب مهاجرت و همچنین افزایش طبیعی جمعیت شهر، مشکلاتی را در ارائه خدمات متناسب با میزان افزایش جمعیت شهری به وجود می آورد مسئله ای است که می تواند شهرها را از موتور مولد رشد، بدل به گردابی از مشکلات و نابسامانی ها سازد. پیش بینی شده است که تا سال ۲۰۵۰، بیش از دو میلیارد و ۵۰۰ میلیون نفر بر جمعیت شهرها افزوده شود این در حالی است که هر چه تعداد ساکنان یک منطقه یا شهر بیشتر شود مدیران نیز برای حل بحران های شهری با چالش های بیشتری مواجه می شوند. در پی افزایش مداوم جمعیت شهرنشینی، بحران های بسیاری پیش روی برنامه ریزان شهری قرار می گیرد. در واقع، مدیران شهرهای سراسر جهان از برابری اجتماعی-اقتصادی تا حمل و نقل ایمن، کارآفرینی، مراقبت سلامت، آموزش، هوای پاک، پایداری زیست محیطی، کاهش تغییرات آب و هوایی و سازگاری، با چالش های بسیاری مواجه خواهند بود. چنین مسائلی نه تنها در بافت خود شهرها شکل می گیرد، بلکه در پی توافق های بین المللی نظیر اهداف توسعه پایدار و توافقنامه پاریس نیز به وجود می آید. بدون شک چنین وضعیتی برای تمام شهرهای جهان چالش های زیادی به وجود می آورد اما نیاز مقامات به اتخاذ رویکردهای مختلف و استراتژی هایی برای جذب مشارکت سرمایه گذاران را نیز به تصویر می کشد.

کلمات کلیدی:

واژه کلیدی: برنامه ریزی، منابع انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766816>

